

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consilia || Salomonis, || Sive || Collecta Salomonis || Axiomata

Maxime Necessaria Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; E Gallico In
Latinum versa, revisa & amplicata per Auctorem, cum Indicibus
necessariis

Cureau De Lachambre, Pierre

Coloniæ Agrippinæ, 1694

4 Ori tuo facito ostia, & seras auribus tuis, & attende, ne fortè labaris in
lingua. Eccl. 28.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37935

Quod silentium in hoc consistit, potest se verbis cooperire & tegere nostrum secretum, dicendo liberè & audacter illud quod potest, & quod debet in conversationibus dici.

Secretum enim est sicut thesaurus qui media ex parte jam est notus, quando scitur, quod sit absconditus.

REGULA QUARTA.

Ori tuo facito ostia, & seras auribus tuis, & attende ne fortè labatur in lingua. Eccl. 28.

PARAPHRASIS.

Ori tuo facito ostium. Relinque porta tua scrinia & tuos thesauros sine seris, quam tua labia: & sis sollicitus ne ex ore tuo exeat aliquod verbum quod possit offendere, aut culpa subjectum.

Præfigures tibi, ait Propheta, quod sit in societatibus, sicut super glacie, lente & sapienter progrediendum est. Time semper ne tua lingua labatur & tuum iudicium cum illa cadat.

Quot verba inadæquata, indiscreta,
& temeraria pronuncias, tot lapsus
tui ingenij facis, qui cadunt super alios
& eos vel ledunt vel incommodant.

REFLEXIO.

Bonum est consilium quod nobis
datur ad impediendum, ne aliquod
simile verbum possit de ore nostro exi-
re, ut ei seras apponamus.

Cùm autem oporteat illud sæpè ape-
rire, & loqui quando ratio & necessitas
id volunt, videtur quod hæ seræ parum
profint. Mala enim verba sunt proxi-
miora apud portam, elabuntur inter bo-
na: Et quia bonum est loqui, impossi-
bile quasi est, posse impedire, ne quis
malè loquatur.

Potest tamen hoc fieri, quando ipsa
prudencia claves retinet, cujus principa-
lis occupatio in nobis sit, esse continuo
apud dictam portam oris nostri, & eam
claudat & aperiat tam sæpè quàm id ne-
cessitas requirit. Statim enim quò illa
abest, accidunt perturbationes & disor-
dines, & potest dici, quod major pars
infelicitatum, quæ in civitatibus & do-
mibus

mibus fiunt, & quæ tot lacrymarum causæ sunt, proveniunt ex eo, quod prudentia non sit ubique, ubi hominum linguæ comparent. *Lingua civitatis muratas destruxit, domos Magnatum effodit.* Eccl. 28.

Ubi verò hæc dicta prudentia est, una res ex admirabilioribus vitæ nostræ humanæ accidit, quod nempe talis sapiens & prudens, sicut alii prompte loquatur, sua non diu quærendo & numerando verba, interim tamen nullum proferat, quod hæc ipsa prudentia non consideraverit, & super quod ea non fecerit suas judiciosas reflexiones.

Discursus ejus est aqua currens & rapida, sed hic ipse cursus non impedit quominus non tantum sibi temporis summat unamquamque considerandi guttam, & nullam præterire sinendi, quam non cognoverit aut examinaverit.

Ita ut verum sit, quod in mundo inter miraculosas promptitudines haberi possit aliquod eminens & illuminatum ingenium, quod omnia quæ dicit, bene consideravit. Ubi lingua necesse habet

integr
ingeni
ad con
pronu
disting
cum il

Un
nis, d
confid
pareat
nec se
minar

R
Qui
stul

Qui
re
tu

IN
co
Hinc
dore
malè
into

integras horas ad loquendum, ibi tali ingenio minus uno momento opus est ad contemplandum omnia verba, quæ pronunciat, & omnia quæ retinet, ad distinguendum illud quod dicere habet, cum illo quod reticere debet.

Uno verbo suprema perfectio hominis, dum conversatur cum sui similibus, consistit in eo, ut ex quolibet verbo appareat, hoc non esse quidem exquisitum nec selectum, esse tamen perfectè examinatum.

REGULA QUINTA.

Qui prius respondet quàm audiat, stultum se esse demonstrat. Prov. 18.

PARAPHRASIS.

Qui respondet antequam audiat, non respondet, quàm ut dicat se esse stultum.

REFLEXIO.

In hoc ordinariè erramus, quod inconsideratè & nimis citò loquamur. Hinc poenam habemus, quod cum pudore debeamus revocare illud, quod malè locuti fuimus; Et ex nostris peccatis